

Bestemmelsen er indsat ved lov nr. 144 af 13. april 1983. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen (L 79, 1982-83), at der i praksis havde vist sig et behov for at kunne dispensere fra kravet om vedtægtsmæssig bestemmelse. »På baggrund af formålet med bestemmelsen i stk. 1, nr. 4, vil tilladelse kun kunne gives, når det må anses for udelukket at ændre foretagendets vedtægter, ligesom skattefritagelsen vil være betinget af, at der i likvidationstilfælde ikke udloddes mere end den indskudte kapital. Endvidere vil foretagendet kunne afkræves dokumentation for, at begrænsningen for anvendelse af indtægterne er overholdt.«

Efter *forslaget* afskaffes skatteministerens tilladelse. Det er herefter vedkommende kommunale skattemyndighed med sædvanlig klageadgang, der skal afgøre, om betingelserne for undtagelse fra skattepligten i medfør af § 3, stk. 1, nr. 4, jf. stk. 7, er opfyldt. Det er fortsat en betingelse, at det må anses for udelukket at ændre foretagendets vedtægter, at der ved likvidation af foretagendet ikke udloddes mere end den indskudte kapital, og at foretagendet overholder den i stk. 1, nr. 4, fastsatte begrænsning for anvendelse af foretagendets indtægter.

Til nr. 4-6

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de i § 14, nr. 15, foreslåede ændringer i ligningslovens § 16 A. Der henvises til bemærkningerne til § 10.

Til nr. 7

Det *foreslås* at ophæve selskabsskattelovens § 10, stk. 2 og 3.

Efter de *gældende regler* i selskabsskattelovens § 10, stk. 2, skal indkomståret for et selskab eller en forening m.v. udløbe ved udgangen af et kvartal (kvartalsret indkomstår). Det gælder efter selskabsskattelovens § 10, stk. 2, nr. 1, for selskaber og foreninger m.v., der anmeldes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen den 1. juli 1994 eller senere. Efter § 10, stk. 2, nr. 2, gælder kravet om et kvartalsret indkomstår endvidere for selskaber m.v., der den 1. juli 1994 eller senere omlægges indkomståret. Efter § 10, stk. 2, nr. 3, gælder kravet endelig for selskaber m.v., der den 1. juli 1994 eller senere overgår til udelukkende eller i væsentlig grad ikke at have erhvervmæssig aktivitet (»tomme« selskaber).

Efter de *gældende regler* i selskabsskattelovens § 10, stk. 3, kan Ligningsrådet tillade, at indkomståret ikke skal udløbe ved udgangen af et kvartal, når det efter rådets skøn må anses som godtgjort, at særlige forhold for selskabet eller foreningen m.v. tilsiger dette.

Reglerne blev gennemført ved lov nr. 442 af 1. juni 1994 i forbindelse med initiativer mod selskabstømninger.

Formålet med reglerne i selskabsskattelovens 10, stk. 2, om et kvartalsret indkomstår har været at opnå overensstemmelse med f. eks. moms- og lønsumsafgiftslovene, hvor afgiftsperioden er kvartalet.

Ved gennemførelsen blev det forudset, at et sådant krav i visse tilfælde kunne være u hensigtsmæssigt for selskaberne m.v. Derfor blev der indført adgang for Ligningsrådet til at dispensere fra kravet om, at indkomståret skal udløbe ved udgangen af et kvartal, når det efter dets skøn må anses som godtgjort, at særlige forhold for selskabet m.v. tilsiger dette.

I årsregnskabsloven blev der i forbindelse med lovgivningen mod selskabstømninger tilsvarende indført krav om, at regnskabsåret skal udløbe ved udgangen af et kvartal, idet Erhvervs- og Selskabsstyrelsen dog kan dispensere fra kravet, når særlige forhold tilsiger dette.

Det blev forudsat, at der skal ske en koordinering mellem Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og Ligningsrådet.

Ved udformningen af reglerne blev der lagt vægt på kontrolmæssige forhold.

Den ønskede overensstemmelse med f.eks. moms- og lønsumsafgiftslovene, hvor afgiftsperioden i 1994 var kvartalet, kan med ændringerne af kredittider m.v. ved lov nr. 435 af 26. juni 1998, ikke længere oprettholdes, da f.eks. afgiftsperioden i momsloven for virksomheder, hvis samlede afgiftspligtige leverancer overstiger 10 mio. kr. årligt, pr. 1. januar 1999 er ændret til kalendermåneden. Endvidere har told- og skattemyndighedernes erfaringer siden gennemførelsen vist, at der ikke er afgørende kontrolmæssige fordele knyttet til kravet om et kvartalsret indkomstår. Hertil kommer, at det må anses for u hensigtsmæssigt, at to myndigheder, der administrerer tilnærmelsesvist samme regelgrundlag, skal komme til samme resultat, ikke mindst i lyset af, at det var forudsat, at dispensationsadgangen skal administreres stramt. Endelig indebærer koordineringen mellem Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og Ligningsrådet i praksis, at Ligningsrådet har fået en rolle, hvor det via de konkrete sager kommer til at påse, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen følger den forudsatte praksis.

Ophævelsen indebærer, at alle selskaber m.v. frit kan vælge, hvornår indkomståret skal udløbe, dog med respekt af reglerne i selskabsskattelovens § 10, stk. 1, for, hvordan et givet indkomstår kan forskydes i forhold til kalenderåret. Et selskab vil således kunne